

Sygnatura akt II C 562/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: S S.R. A. B.

Protokolant: sekr. sądowy P. O.

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 7 września 2011 roku wydanego przez referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie w sprawie (...)

1. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 51.217,20 zł (pięćdziesiąt jeden tysięcy dwieście siedemnaście złotych i 20/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lutego 2011 roku do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że roszczenie to zostało już wyegzekwowane w całości;
2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 4.287,25 zł (cztery tysiące dwieście osiemdziesiąt siedem złotych i 25/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, z tym zastrzeżeniem, że koszty te zostały już wyegzekwowane do kwoty 670,25 zł (sześćset siedemdziesiąt złotych i 25/100);
3. nakazuje pobrać od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 1.370,75 zł (jeden tysiąc trzysta siedemdziesiąt złotych i 75/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt II C 562/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 czerwca 2011 r. Spółdzielnia (...) w Ł. wystąpiła do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o zapłatę kwoty 51.217,20 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 lutego 2011 r. do dnia zapłaty, wnosząc także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Uzasadniając wytoczone powództwo wskazano, że strony łączyła umowa o świadczenie usług z dnia 15 stycznia 2007 r. nr (...), która została rozwiązana przez pozwanego w trybie natychmiastowym bez ważnego powodu oświadczeniem złożonym pracownikowi powoda w dniu 14 stycznia 2011 r. W ocenie Spółdzielni (...), wskutek rozwiązania umowy w sposób niezgodny z jej postanowieniami, powód poniósł

szkodę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia brutto jakie uzyskalby, gdyby ustanie stosunku łączącego strony nastąpiło w sposób określony w umowie, to jest za trzymiesięcznym wypowiedzeniem.

(pozew – k. 1-4)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 7 września 2011 r. wydanym w sprawie (...) referendarz sądowy Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie nakazał, aby pozwany (...) Spółka z o.o. w W. zapłacił powodowi kwotę 51.217,20 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 18 lutego 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 670,25 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniósł w tym terminie sprzeciw. Postanowieniem z dnia 22 listopada 2011 r. referendarz sądowy Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie zaopatrzył wydany nakaz zapłaty w klauzulę wykonalności przeciwko pozwanemu.

(nakaz zapłaty wraz z klauzulą wykonalności – k. 88)

Skargą z dnia 29 grudnia 2011 r. pozwany zaskarżył postanowienie referendarza sądowego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w przedmiocie nadania nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności, podnosząc brak prawidłowego doręczenia nakazu zapłaty, wnosząc jednocześnie o zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie wydanego w sprawie nakazu zapłaty. Postanowieniem z dnia 1 października 2012 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc 1301/11 Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie referendarza sądowego oraz oddalił wnioski o zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez powoda na podstawie tytułu wykonawczego opartego o nakaz zapłaty. Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez pozwanego zażaleniem z dnia 24 października 2012 r., na skutek którego postanowieniem z dnia 15 stycznia 2015 r. wydanym w sprawie o sygn. akt V Cz 4604/12 Sąd Okręgowy w Warszawie zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zmienił orzeczenie referendarza sądowego z dnia 22 listopada 2011 r. poprzez oddalenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, a także umorzył postępowanie wywołane wnioskiem o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

(skarga – k. 69-71; postanowienie z 1 października 2012 r. – k. 92; zażalenie z 24 października 2012 r. – k. 96-102; postanowienie SO w Warszawie z 15 stycznia 2016 r. – k. 133-134)

Sprzeciwem od nakazu zapłaty z dnia 26 kwietnia 2013 r. pozwany (...) sp. z o.o. w W. zaskarżył go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu. W ocenie pozwanego, wobec stwierdzonych wadliwości w realizowaniu umowy przez powoda, dokonane wypowiedzenie ze skutkiem natychmiastowym nastąpiło zgodnie z łączącą strony umową, przez co zgłoszone przez spółdzielnię (...) roszczenie odszkodowawcze jawi się jako bezzasadne. Pozwany podniósł, iż brak jest przesłanek zasadności stanowiska, że protokół zawierający spostrzeżone wady musi zostać sporządzony i podpisany przez obie strony umowy. W sprzeciwie pozwany zakwestionował także wysokość dochodzonego odszkodowania argumentując, że nie uwzględnia ono kosztów, które zaoszczędził powód na skutek rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym. Ponadto, pozwany wystąpił o przekazanie sprawy do sądu właściwego dla siedziby oddziału pozwanego w Ł., ponieważ dochodzone roszczenie pozostaje w związku z działalnością tego oddziału, a nadto w Ł. zamieszkują osoby reprezentujące pozwanego oraz wskazani przez niego świadkowie.

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 162-164odwrot)

W odpowiedzi na sprzeciw z 17 czerwca 2013 r. powód wniósł o jego oddalenie i orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Podniósł, iż dokonane przez pozwanego rozwiązanie umowy ze skutkiem natychmiastowym nastąpiło w sposób nieprawidłowy, bowiem zgodnie z umową pisma kierowane do powoda powinny być doręczane jego zarządowi, zaś pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zostało doręczone jedynie pracownikowi powoda A. P.. Powód przyłączył się do wniosku pozwanego o przekazanie sprawy do rozpoznania na zasadzie art. 34 k.p.c. sądowi właściwemu dla siedziby oddziału pozwanego w Ł..

(odpowiedź na sprzeciw – k. 177-182)

Postanowieniem z dnia 27 marca 2014 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VI C 1231/13 Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi. W dniu 9 maja 2014 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie na zasadzie art. 359 § 1 k.p.c. zmienił powyższe postanowienie w ten sposób, że przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(postanowienie z 27 marca 2014 r. – k. 253; postanowienie z 9 maja 2014 r. – k. 271)

Postanowieniem z dnia 18 marca 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi odrzucił sprzeciw pozwanego (...) sp. z o.o. w W. od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 7 września 2011 r. przez referendarza sądowego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w sprawie o sygn. akt (...). Na skutek zażalenia pozwanego, powyższe postanowienie zostało uchylone przez Sąd Okręgowy w Łodzi mocą postanowienia z dnia 11 czerwca 2015 r. wydanego w sprawie o sygn. akt III Cz 927/15.

(postanowienie z 18 marca 2015 r. – k. 326; postanowienie SO – k. 358-360)

Pozwany (...) sp. z o.o. w W. od dnia 20 marca 2013 r. występuje w obrocie pod firmą (...) sp. z o.o. w W..

(okoliczność bezsporna; odpis z KRS pozwanego – k. 165-168)

Z dniem 1 marca 2016 r. powodowa Spółdzielnia (...) w Ł. została przekształcona w (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł..

(okoliczność bezsporna; postanowienie KRS – k. 410-412)

Do końca postępowania strony pozostały przy dotychczasowych stanowiskach wnosząc o merytoryczne rozpoznanie sprawy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Umową nr (...) z dnia 25 stycznia 2007 r. zawartą pomiędzy (...) sp. z o.o. w W. jako zamawiającym a Spółdzielnią (...) w Ł. jako wykonawcą, pozwany powierzył powodowi wykonanie usług utrzymania w czystości pomieszczeń należących do zamawiającego na terenie oddziału produkcyjnego w Ł. przy ul. (...) (§ 1 ust. 1 umowy). Zakres obowiązków pozwanego został szczegółowo określony w załączniku nr 1 do umowy, zgodnie z którym wykonawca zobowiązał się do:

- a) sprzątnięcia wszystkich pomieszczeń biurowych i socjalnych;
- b) sprzątnięcia sanitariatów oraz szatni;
- c) sprzątnięcia ciągów komunikacyjnych i powierzchni produkcyjnych;
- d) uzupełniania środków higieny i czystości w ustalonych miejscach;
- e) wykonywania innych prac gospodarczych takich jak:
 - prasowanie na prasie makulatury oraz tworzyw sztucznych,
 - zbieranie odpadów/wiórów, makulatury, tworzyw sztucznych, przepracowanych olejów i emulsji itp. i składowanie ich w wyznaczonych miejscach w magazynie odpadów;
 - utrzymywanie porządku w magazynie odpadów oraz na terenie zakładu;
 - ręczne odśnieżanie podjazdów i rampy z posypywaniem piaskiem i solą;
 - mycie okien w całym zakładzie;

- inne ręczne prace gospodarcze;

Powyższe prace miały być wykonywane przez czterech etatowych pracowników powodowej spółdzielni: trzech pracowników gospodarczych oraz jedną sprzątaczkę.

(umowa – k. 5-7; załącznik do umowy – k. 8-9)

Wykonawca przyjął na siebie odpowiedzialność za działania lub zaniechania osób, którym powierzył wykonywanie prac porządkowo-czystościowych, a także odpowiedzialność za staranne przestrzeganie przez te osoby zakresu obowiązków (§ 6 ust. 2.1 i 2.2 umowy). Ponadto, powód zobowiązał się do zapewnienia właściwego i należytego konserwowanego sprzętu oraz środków czystości dopuszczonych do stosowania zgodnie z przepisami o certyfikacji i Polską Normą (§ 7 ust. 1 umowy). Wykonawca oświadczył wobec zamawiającego, iż posiada uprawnienia przysługujące zakładom pracy chronionej i zobowiązał się do utrzymania tego statusu za wyjątkiem sytuacji związanych ze zmianą prawa w tym zakresie (§ 8 ust. 1 umowy).

(umowa – k. 5-7)

Zgodnie z § 3 ust. 1 umowy, została ona zawarta na czas nieokreślony, a rozpoczęcie jej wykonywania ustalono na 1 lutego 2007 r. Na rzecz każdej ze stron zastrzeżono prawo rozwiązania umowy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, upływającego w ostatnim dniu danego miesiąca (§ 3 ust. 2 umowy). Jednocześnie, strony przyznały pozwanej spółce prawo rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym w przypadku dwukrotnego protokółarnego stwierdzenia nienależytego wykonywania obowiązków, które przyjął na siebie powód (§ 3 ust. 3 umowy). Podobnie, na rzecz powodowej spółdzielni zastrzeżono prawo rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym w przypadku nieuiszczenia przez pozwanego zapłaty za wykonane usługi za dwa okresy rozliczeniowe (§ 3 ust. 4 umowy).

(umowa – k. 5-7)

W myśl § 4 i § 5 umowy, należność na rzecz wykonawcy od zamawiającego w skali jednego miesiąca ustalono na kwotę 9.500 netto powiększoną o należny podatek VAT, płatną na podstawie faktur VAT wystawianych przez powoda ostatniego dnia miesiąca obrachunkowego w terminie 14 dni od otrzymania faktury przez pozwanego. Na wypadek nieuregulowania należności w terminie, zamawiający zobowiązał się do zapłaty odsetek umownych w wysokości 0,2 % za każdy dzień zwłoki (§ 5 ust. 6 umowy). Mocą aneksu nr (...) do umowy (...), począwszy od dnia 1 lutego 2008 r. wynagrodzenie należne od zamawiającego na rzecz wykonawcy zostało podwyższone do kwoty 10.500 zł netto plus VAT. Następnie, zgodnie z aneksem nr (...) do umowy (...), począwszy od 1 grudnia 2008 r. należność wykonawcy od zamawiającego w skali jednego miesiąca została podwyższona do kwoty 13.880 zł netto plus VAT. Wreszcie, na podstawie aneksu nr (...) do umowy (...), począwszy od 15 grudnia 2009 r. należność wykonawcy od zamawiającego za jeden miesiąc usług ustalono na kwotę 17.370 zł netto plus VAT, z czego kwota 13.990 zł została przyznana za sprzątnięcie, a kwota 3.380 zł miała być wydatkowana na dodatkowy etat pracownika gospodarczego z odpowiednimi uprawnieniami.

(umowa – k. 5-7; aneks nr (...) – k. 10; aneks nr (...) – k. 11; aneks nr (...) - k. 400)

Strony umówiły się, że do kontaktów i przekazywania uwag wynikających z realizacji umowy ze strony zamawiającego zostanie wyznaczony J. W., zaś do kontroli dyscypliny i jakości pracy pracowników wykonawcy zostanie wyznaczony A. C. – kontroler obiektów Spółdzielni (...) (§ 2 ust. 1 i 2 umowy).

(umowa – k. 5)

Poza opisaną wyżej umową o utrzymanie czystości na terenie zakładu pozwanego, strony zawarły także drugą umowę, w której powód zobowiązał się do mechanicznego odśnieżania dróg dojazdowych i mechanicznego odśnieżania terenu należącego do (...) Sp. z o.o. oraz ręcznego odśnieżania terenu i posypywania go solą w miejscach, gdzie ciężki sprzęt

nie mógł wjechać. W zakresie realizacji tej umowy powód korzystał z usług podwykonawcy, gdyż nie dysponował ciężkim sprzętem służącym do odśnieżania i utrzymania zimowego.

(zeznania A. P. – k. 306; zeznania A. C. – k. 392, zeznania P. K. (1) - k. 418-419)

W czasie zawierania umowy łączącej strony na terenie zakładu pozwanego była jedna rampa i dwa podjazdy dla TIR-ów do niej.

(zeznania P. K. (1) - k. 419, zeznania świadka A. P. - k. 390)

Paragraf 5 załącznika do umowy wiążącej strony dotyczył zbierania wiórów, odpadów, opiłków i między innymi przepracowanego chłodziwa do maszyn z hal produkcyjnych oraz składowania ich w wyznaczonych miejscach. Te emulsje były gromadzone w 5 litrowych kuwetach, a następnie zlewane do 200 litrowych beczek. Beczki po napełnieniu były składowane w magazynie odpadów po drugiej stronie drogi. Spółdzielnia (...) nie dysponowała właściwym sprzętem do przewożenia tych beczek do magazynu odpadów, np. wózkami widłowymi. Używanie takiego sprzętu przez pracowników powoda do wywiązywania się z przyjętych na siebie w umowie obowiązków nie było objęte umową. Koszty przewożenia tych beczek do magazynu odpadów i składowania ich tam nie były skalkulowane w umowie wiążącej strony i strony o tym nie rozmawiały. Wykonywanie tych obowiązków nie należało do obowiązków pracowników powoda. Przeniesienie ręczne takiej beczki nie było możliwe.

(zeznania P. K. (1) - k. 418; zeznania świadka A. P. - k. 389-390)

Paragraf 5 umowy łączącej strony w zakresie stwierdzenia dotyczącego „ręcznego odśnieżania podjazdów i rampy z posypywaniem piaskiem i solą” dotyczył tego, aby miejsca te przez cały dzień znajdowały się w takim stanie, aby był możliwy załadunek i rozładunek oraz podjeżdżanie TIR-ów do rampy.

(zeznania P. K. (1) - k. 418, zeznania świadka A. P. - k. 390)

Po pewnym czasie od zawarcia umowy J. W. został poinstruowany przez Prezesa Zarządu (...) P. K. (1), że od tej pory osobą ze strony spółdzielni (...), z którą należy się kontaktować w sprawach związanych z realizacją umowy jest A. P. – kierownik działu do spraw usług spółdzielni (...), w miejsce A. C.. A. P. odpowiadał za poszerzanie zakresu umów, choć decyzja ostateczna co do treści umowy należała w każdym przypadku do Zarządu Spółdzielni. Kontakt pozwanej Spółki z Zarządem powoda był poprzez A. P., gdyż wszyscy kontrahenci kontaktowali się bezpośrednio z nim. Do jego obowiązków należało także przywożenie i odbiór aneksów do umów wiążących strony. Pełnił on rolę kuriera. Wszelka korespondencja pozwanego z Zarządem pozwanego była wykonywana początkowo poprzez A. C., a następnie poprzez A. P.. Tak ukształtowało się to zwyczajowo.

(zeznania J. W. – k. 308, 386-387, zeznania A. P. - k. 304-306, k. 385)

Pierwotnie przełożonym pracowników spółdzielni (...) pracujących w zakładzie powoda był A. C., a następnie A. P.. Realizując obowiązki pracownicze, pracownicy (...) wykonywali zarówno polecenia przedstawicieli pozwanego takich jak J. W., jak i własnych przełożonych. Zdarzało się, że pracownicy powoda (G. F., J. P.) mieli zlecane im przez przedstawicieli pozwanego czynności, które nie należały do ich obowiązków, np. odśnieżanie, zbieranie śmieci na terenie pozwanego, mycie magazynu. Wówczas kontaktowali się oni z A. P., który każdorazowo polecał podległym mu pracownikom, aby wykonali te prace w imię dobrych kontaktów z klientem. Do obowiązków A. P. należało również podejmowanie bieżących decyzji związanych ze świadczeniem umowy i organizowanie pracy pracowników. Na skutek powierzenia przez przedstawicieli pozwanego kolejnych obowiązków, pracownicy powoda czasem pracowali ponad przewidziane umową normy czasu pracy i zostawali po godzinach.

(zeznania G. F. – k. 306; zeznania J. P. – k. 306-307, zeznania A. P. - k. 305, k. 386, k. 390, zeznania świadka J. W. – k. 386-387)

Zakład pozwanego objęty umową stron o świadczenie usług porządkowych produkuje automatykę przemysłową. Ze względu na charakter produkcji, w zakładzie funkcjonował system segregacji odpadów oraz zdarzały się wycieki na podłogę olejów czy emulsji, powodując śliskość posadzki. Ze względów bezpieczeństwa i higieny pracy zaistniałe wycieki powinny być niezwłocznie usuwane i neutralizowane.

(zeznania S. M. – k. 308; zeznania J. W. – k. 308)

Jakość wykonania przez pracowników powoda powierzonych prac porządkowych w budynkach pozwanego (halach produkcyjnych i magazynowych) była każdorazowo potwierdzana na tzw. kartach czystości przez kierownika działu pozwanego, w którym zostały wykonane prace porządkowe. Karty te zostały wprowadzone na polecenie pozwanego. W biurach były kontrolki pracy. Wisiały one w poszczególnych pomieszczeniach na ścianach i były wypełniane przez sprzątaczkę po wykonaniu przez nie obowiązków. Kierownicy działów pozwanego nigdy nie odmówili podpisania kart pracy z uwagi na złe wypełnianie obowiązków przez pracowników powodowej Spółdzielni. Usługi były wykonywane dobrze. Gdyby Spółdzielnia (...) źle wykonywała swoje obowiązki, byłoby to podstawą do obniżenia jej wynagrodzenia za świadczone usługi, do czego nigdy nie doszło.

(zeznania A. P. – k. 305; zeznania S. M. – k. 308; zeznania A. C. – k. 391-392, zeznania P. K. (1) - k. 418-419)

Pismem z 14 grudnia 2010 r. kierownik ds. technicznych pozwanego J. W. wezwał powoda do należytego wykonywania umowy. W treści pisma wskazano, że w dniu 13 grudnia 2010 r. od godziny 6.00 rano pracownik powoda powinien odśnieżać teren zakładu – wejście do recepcji oraz dojście do namiotów i kontenerów, tymczasem o godzinie 7.00 stwierdzono, że wymienionych wcześniej obszarach nie było śladów odśnieżania.

(wezwanie do należytego wykonywania umowy z 14 grudnia 2010 r. – k. 14)

Powód został ponownie wezwany do należytego wykonywania umowy pismem z dnia 10 stycznia 2011 r. sporządzonym przez kierownika ds. technicznych (...) sp. z o.o. J. W.. W treści pisma wskazano, iż w dniu 10 stycznia 2011 r. o godzinie 9.15 stwierdzono, że hala maszyn obszaru VS1 nie została posprządana, było w niej brudno i bardzo ślisko, a ponadto beczki z odpadami nie zostały wywiezione do magazynu odpadów.

(wezwanie do należytego wykonywania umowy z 10 I 2011 r. – k. 13)

Obydwa pisemne wezwania do należytego wykonania umowy zostały doręczone przez J. W. kierownikowi działu usług powoda A. P.. W obu przypadkach stwierdzonych nieprawidłowości nie zostały sporządzone odrębne od wezwań protokoły z opisem uchybień.

(zeznania J. W. – k. 309, k. 387, zeznania świadka A. P. - k. 385-386)

Zdarzało się także, że bieżące zastrzeżenia do obowiązków wykonywanych przez powoda J. W. zgłaszał A. P. w formie ustnej, również telefonicznie. Po uzyskaniu informacji o zaistniałych uchybieniach w realizacji umowy, A. P. dążył do ich usunięcia.

(zeznania J. W. – k. 389-390, zeznania A. P. – k. 390)

Zastrzeżenia do prawidłowości wykonywania obowiązków przez pracowników Spółdzielni (...) zaczęły pojawiać się częściej w okresie bezpośrednio poprzedzającym zgłoszenia pisemnych zastrzeżeń dotyczących ich pracy. W tym czasie pozwana Spółka dokonywała rozbudowy Oddziału mieszczącego się w Ł. w zakresie dwóch hal produkcyjnych. W tym samym okresie czasu na terenie zakładu pozwanej Spółki były wznoszone tymczasowe namioty i kontenery. Do obowiązków pracowników powoda nie należało wykonywanie prac na terenie tych obiektów, one nie były objęte umową wiążącą strony postępowania. Namioty i kontenery były posadowione na terenie, którego dotyczyła druga z umów wiążących strony w zakresie mechanicznego utrzymania zimowego.

(zeznania P. K. (1) – k. 419-420, zeznania świadka A. C. - k. 392)

Pismem niezawierającym oznaczenia daty (...) sp. z o.o. złożyła Spółdzielnia (...) oświadczenie o rozwiązaniu umowy w trybie natychmiastowym z końcem okresu rozliczeniowego, tj. z dniem 31 stycznia 2011 r. Pozwany uzasadnił wypowiedzenie faktem nienależytego wykonania przez powoda obowiązków wynikających z umowy, co zostało stwierdzone protokolarnie w dniach 14 grudnia 2010 r. i 10 stycznia 2011 r. Jednocześnie powód został wezwany do natychmiastowego opuszczenia terenu, na którym dotychczas wykonywał swoje usługi – w terminie 2 dni.

Pismo zawierające oświadczenie o rozwiązaniu umowy J. W. wręczył A. P. – kierownikowi działu usług powodowej spółdzielni w piątek w godzinach popołudniowych przed końcem pracy. Pismo to było skierowane do Zarządu Spółdzielni. A. P. powyższe pismo przekazał Zarządowi w poniedziałek.

(wypowiedzenie umowy – k. 12; zeznania A. P. – k. 304, k. 385-386, zeznania P. K. (1) – k. 420)

Pracownicy powoda, którzy wykonywali swoje obowiązki na terenie Oddziału Produkcyjnego pozwanego w Ł. byli zatrudnieni na umowy o pracę. Powód nie mógł ich zwolnić, musiał rozdysponować ich osoby do wykonywania obowiązków na terenie innych obiektów, na których usługi wykonywała powodowa Spółdzielnia (...). Powód nie otrzymywał z tego tytułu dodatkowego wynagrodzenia.

(zeznania P. K. (2) – k. 421)

Wskutek rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym, powód zaoszczędził z tytułu środków do sprzątnięcia oraz materiałów eksploatacyjnych kwotę 3.810 zł, którą w przypadku rozwiązania umowy za wypowiedzeniem musiałby wydatkować na powyższe artykuły przez okres 3 miesięcy.

(okoliczności bezsporne; pismo powoda z 11 marca 2016 r. – k. 397)

Pismem z dnia 11 lutego 2011 r. (doręczonym w dniu 18 lutego 2011 r.) Spółdzielnia (...) w Ł. wezwała (...) sp. z o.o. w W. do naprawienia szkody wyrządzonej natychmiastowym rozwiązaniem umowy w sposób niezgodny z jej postanowieniami, to jest bez ważnego powodu i rzeczywistej przyczyny, poprzez zapłatę odszkodowania w kwocie 51.217,20 zł, ustalonego jako suma trzymiesięcznego wynagrodzenia określonego w § 4 umowy. Powód ponowił wezwanie do zapłaty pismem z 15 kwietnia 2011r., doręczonym pozwanemu w dniu 20 kwietnia 2011r.

(wezwanie do zapłaty z 11 lutego 2011 r. – k. 15-16; potwierdzenie nadania i odbioru wezwania z 11 lutego 2011 r. – k. 17; wezwanie do zapłaty z 15 kwietnia 2011 r. – k. 18; potwierdzenie nadania i odbioru pisma z 15 kwietnia 2011 r. – k. 20)

Na podstawie wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 7 września 2011 r. sygn. akt VI Nc 1301/11 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 22 listopada 2011 r., w dniu 13 grudnia 2011 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa M. G. na wniosek powoda wszczęła egzekucję przeciwko pozwanemu (...) sp. z o.o. o należność główną w kwocie 51.217,20 zł wraz z odsetkami.

(zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 72; tytuł wykonawczy – k. 88)

W toku podjętych czynności egzekucyjnych, w dniu 13 grudnia 2011 r. komornik sądowy dokonał zajęcia rachunku bankowego o numerze (...), prowadzonego na rzecz pozwanego (...) sp. z o.o. w W. przez Bank (...) SA w W.. W wyniku dokonanego zajęcia, komornik pozyskał z rachunku bankowego pozwanego całą kwotę dochodzonej należności wraz z odsetkami oraz kosztami procesu i egzekucji (w tym opłatą egzekucyjną). W dniu 30 grudnia 2011 r. komornik wykonał przelew środków pieniężnych w kwocie 57.536,64 zł na rachunek bankowy powodowej Spółdzielni (...) o numerze (...), prowadzony przez (...) Bank Spółdzielczy w R.. Przelana na rachunek powoda kwota obejmowała całość dochodzonej pozwem, a objętej nakazem zapłaty należności głównej w kwocie 51.217,20 zł, naliczone od niej odsetki ustawowe do dnia wyegzekwowania świadczenia w kwocie 5.609,64 zł, koszty procesu w kwocie 670,25 zł oraz uiszczoną przez wierzyciela zaliczkę na wydatki gotówkowe w egzekucji w kwocie 39,55 zł.

(okoliczności bezsporne; odpowiedź na sprzeciw – k. 178; zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego – k. 183; wyciąg z rachunku bankowego powoda – k. 184)

Kwota należności wyegzekwowanej przez komornika na rzecz powodowej Spółdzielni (...) nie została zwrócona pozwanemu.

(okoliczność bezsporna; protokół rozprawy z 27 marca 2014 r. – k. 251)

Powyższe ustalenia faktyczne zostały dokonane na podstawie bezspornych twierdzeń stron, dowodów z zeznań świadków J. W. i S. M., zgromadzonego w sprawie dokumentarnego materiału dowodowego, w tym łączącej strony umowy wraz załącznikami i aneksami, a także częściowo na podstawie zeznań świadków A. P., G. F. i J. P. oraz zeznań przesłuchanego w charakterze strony powodowej P. P. powodowej Spółdzielni.

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2016 roku Sąd postanowił oddalić wniosek dowodowy o rozszerzenie tezy dowodowej dla świadka J. W. na okoliczność jego znajomości umowy wiążącej strony, przyjmując, że była to okoliczność bezprzedmiotowa dla rozstrzygnięcia. Ponadto wniosek ten został zgłoszony w trakcie przeprowadzania dowodu z konfrontacji świadków na okoliczności zakreślone w tezie dowodowej sformułowanej wcześniej za porozumieniem obu stron.

Postanowieniem z dnia 19 maja 2016 roku Sąd postanowił pominąć dowód z przesłuchania stron w zakresie przesłuchania w charakterze strony prezesa pozwanej Spółki (...) z uwagi na jego nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawie w dniu 19 maja 2016 roku. Nieobecność ta nie została w jakikolwiek sposób usprawiedliwiona, na rozprawie tej nie stawił się również pełnomocnik strony pozwanej, który ewentualnie mógłby wskazać na jakieś obiektywne przyczyny niestawiennictwa D. G..

Postanowieniem z tego samego dnia Sąd postanowił również zmienić punkt 2 postanowienia z dnia 1.02.2016 roku i oddalić wniosek o przeprowadzenie konfrontacji świadków S. M. i G. F.. Do oddalenia tego wniosku doszło na skutek niewykonania przez stronę pozwaną zarządzenia Sądu z dnia 1 lutego 2016 roku zobowiązującego jej pełnomocnika do wskazania w terminie 7 dni aktualnego adresu zamieszkania świadka S. M., pod rygorem oddalenia wniosku o przeprowadzenie konfrontacji świadków. Wobec niezastosowania się przez stronę powodową do treści zarządzenia Sądu, zastosowano przewidziany w nim rygor zakreślony przez Sąd.

Należy wskazać, że świadkowie G. F. i J. P. zeznali, iż zgodnie z poleceniami przedstawicieli pozwanego wykonywali szereg prac postrzeganych przez nich jako dodatkowe i nieobjęte umową. Świadkowie ci nie musieli przy tym znać treści umowy wiążącej strony i mogli polegać jedynie na zakresie obowiązków powierzonych im przez ich przełożonych. Ich zeznania w tym zakresie zostały potwierdzone również w zeznaniach świadka A. P. i P. powodowej Spółdzielni (...). W tym zakresie Sąd uznał ich zeznania za wiarygodne i uczynił je podstawą ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Uwagi te należy odnieść zwłaszcza do obowiązków, co do których prawidłowego wykonywania zgłoszono pisemne zastrzeżenia w protokołach z dnia 14 grudnia 2010 roku oraz z dnia 10 stycznia 2011 roku w zakresie odśnieżania wejścia do recepcji, namiotów i kontenerów oraz zwłaszcza w zakresie przenoszenia 200 litrowych beczek z odpadem do magazynu odpadów. Opierając się o powyżej przedstawione dowody osobowe Sąd przyjął, że obowiązki te nie należały do zakresu obowiązków powodowej Spółdzielni wynikającej z umowy numer (...).

Jednocześnie w tym samym zakresie zeznania świadków S. M. i J. W. zostały uznane przez Sąd za niewiarygodne, gdyż pozostawały w sprzeczności z zeznaniami powyżej opisanych świadków oraz zeznaniami przesłuchanego w charakterze strony P. K. (1). Konsekwentnie należy również podnieść, iż okoliczność, że w miarę trwania umowy pracownikom powoda zgłaszano potrzebę wykonania coraz to nowych prac nie była dopuszczonym treścią stosunku prawnego dopasowaniem zakresu obowiązków pracowników do bieżących, uzasadnionych wymagań pozwanego, gdyż prace te nie wynikały z umowy wiążącej strony oraz nie były objęte skalkulowanym przez powoda wynagrodzeniem. Ich niejednokrotne wykonywanie przez pracowników powoda było podyktowane jedynie chęcią utrzymywania dobrych

relacji i kontaktów z kontrahentem oraz nadzieją, na ewentualne rozszerzenie zakresu umowy wiążącej strony z uwagi na rozbudowę Oddział pozwanego w Ł..

Za także oceną zeznań wszystkich wymienionych powyżej świadków przemawiają również względy racjonalności. Czynności opisywane przez świadków jako dodatkowe i nieobjęte zakresem umowy wiążącej strony wymagały niewątpliwie dużego nakładu sił oraz czasu na ich wykonanie i nie było możliwym, aby (zwłaszcza w zakresie obowiązków związanych z odśnieżaniem terenu) były wykonane w godzinach pracy, w których trzech oddelegowanych do świadczenia usług na terenie zakładu pozwanej pracowników, wykonywało szereg czynności w zakresie utrzymania czynności wynikających z umowy. Niewątpliwie zrodziłoby to konieczność powierzenia tych obowiązków większej liczbie pracowników, a tym samym usługa wykonywana przez powoda na rzecz pozwanego byłaby droższa. Te same względy przemawiały również za przyjęciem, że przewożenie 200 litrowych beczek z odpadem pozostawało poza zakresem obowiązków pracowników pozwanego, gdyż w ocenie Sądu przetransportowywanie ich ręczne było niemożliwie (tym bardziej dla pracujących dla powoda inwalidów) i wymagało stosowania odpowiedniego sprzętu, np. wózków widłowych, których obsługiwanie wymaga określonych uprawnień. Pozwana nie wykazała przy tym, aby powód miał te obowiązki wykonywać przy użyciu takiego sprzętu i za pomocą pracowników posiadających w tym zakresie odpowiednie uprawnienia.

Również jako częściowo niewiarygodne zostały ocenione zeznania A. P. zwłaszcza w zakresie, w jakim stwierdzał on, że nie był upoważniony do odebrania wypowiedzenia umowy przekazanej mu przez J. W. i odbierania innej korespondencji wymienianej przez strony umowy. Jego twierdzenia w tym zakresie pozostają w częściowej sprzeczności z jego własnymi zeznaniami, w których podał on wyraźnie, iż do jego obowiązków oprócz bieżącego organizowania pracy pracowników I. należało: poszerzanie zakresu umów, bezpośredni kontakt z kontrahentami, przywożenie i odbiór aneksów do umów wiążących powoda z kontrahentem i wykonywania w tym zakresie roli swoistego „kuriera”. Wobec takiej treści jego zeznań trudno jest przyjąć, że nie miał on kompetencji do odbioru i przekazania Zarządowi powoda pisma zawierającego wypowiedzenie umowy przez pozwanego. Co więcej, jego zeznania w tym zakresie pozostają w sprzeczności z zeznaniami innych przesłuchanych w tym zakresie świadków, w tym między innymi świadka J. W., który dodatkowo stwierdził, iż wszelka korespondencja pozwanego z Zarządem powoda była wykonywana początkowo poprzez A. C., a następnie poprzez A. P.. Tak ukształtowało się to zwyczajowo. Jego zeznania w tym zakresie Sąd uznał za w pełni wiarygodne również z uwagi na fakt, iż znalazły one potwierdzenie w zeznaniach świadków G. F. i J. P.. W ocenie Sądu wynika to również pośrednio z umowy wiążącej strony i faktu zastąpienia na stanowisku osoby odpowiedzialnej ze strony powoda za realizację umowy A. C.. Skoro ten ostatni – jako kontroler obiektów - w myśl § 2 ust. 2 umowy był osobą wyznaczoną przez powoda do kontroli dyscypliny i jakości pracy jego pracowników, to z chwilą przejęcia tego stanowiska przez A. P. wspomniany wstąpił w prawa i obowiązki swego poprzednika, również te dotyczące wykonywania czynności związanych z zawartym kontraktem.

Zeznania przesłuchanego w charakterze strony powodowej Prezesa Spółdzielni Inwalidów (...) P. K. (1) zostały uznane za w pełni wiarygodne, a za wyjątkiem jego stwierdzenia że A. P. nie był upoważniony do odbioru i przekazania Zarządowi wypowiedzenia umowy. Jego zeznania w tym zakresie pozostają w całkowitej sprzeczności z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym i zeznaniami świadków, co stanowiło podstawę do nie uznania ich za wiarygodne w tej części. Na taką ocenę wpływa również fakt, iż po przekazaniu mu wypowiedzenia umowy w godzinach popołudniowych w piątek już w poniedziałek powiadomił o tym Zarząd powoda. Co więcej, skoro wezwaniem tym powód dysponował, to znaczy, że A. P. faktycznie je Zarządowi powoda przekazał.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu jako zasadne.

Podstawą prawną dochodzonego roszczenia jest art. 746 k.c. w związku z art. 750 k.c. Jak wynika z treści art. 746 § 1 k.c. dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia; w razie odpłatnego zlecenia obowiązany jest uiścić przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom, a jeżeli

wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę. Natomiast zgodnie z treścią art. 750 k.c. Do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Zawarta pomiędzy stronami przedmiotowego postępowania umowa z dnia 25 stycznia 2007 roku była w ocenie Sądu niewątpliwie umową o świadczenie usług utrzymania w czystości pomieszczeń należących do pozwanej Spółki i położonych na terenie jego oddziału produkcyjnego w Ł.. W przypadku tego rodzaju umowy, jak wynika z powołanych powyżej przepisów kodeksu cywilnego, ustawa ta przyznaje każdej ze stron uprawnienie kształtujące do jednostronnego rozwiązania zobowiązania z umowy zlecenia. Rozwiązanie to nazwane zostało wypowiedzeniem z tego względu, iż wywołuje ono skutki w zasadzie tylko na przyszłość. Jeżeli wypowiedzenia dokonał dający zlecenie, zobowiązany jest on do zwrócenia przyjmującemu zlecenie poczynionych do dnia wypowiedzenia wydatków, a przy zleceniu odpłatnym także takiej części wynagrodzenia, jaka odpowiada wykonanej przez przyjmującego zlecenie części działań składających się na jego świadczenie.

Wypowiedzenie to może zostać dokonane w każdym czasie przez oświadczenie złożone drugiej stronie (art. 61 KC). Dla jego skuteczności nie jest wymagane zachowanie formy szczególnej. Jeżeli jednak umowa zlecenia miała taką formę, wypowiedzenie wymaga zachowania formy pisemnej pod rygorem ograniczeń dowodowych. Komentowany artykuł nie wprowadza terminów wypowiedzenia, wywołuje ono zatem skutki (w postaci wygaśnięcia zobowiązania) w chwili, gdy dotarło do adresata w taki sposób, że mógł on zapoznać się z jego treścią.

Oświadczenie o wypowiedzeniu zlecenia nie wymaga wskazania powodu wypowiedzenia i jest skuteczne niezależnie od tego, czy jakkolwiek obiektywny powód uzasadniający jego dokonanie istniał. Od istnienia powodu, i to powodu ważnego, uzależnione są jednak dalsze skutki wypowiedzenia, jeżeli zlecenie ma charakter odpłatny. Jeżeli bowiem wypowiedzenie odpłatnego stosunku zlecenia przez którąkolwiek ze stron nastąpiło bez ważnego powodu, wypowiadający powinien naprawić poniesioną przez drugą stronę szkodę. Chodzi o szkodę pozostającą w adekwatnym związku przyczynowym z przedwczesnym rozwiązaniem zlecenia. W przypadku wypowiedzenia dokonanego przez dającego zlecenie szkodą będzie przede wszystkim utracone przez przyjmującego wynagrodzenie za niewykonaną część czynności (w zasadzie pomniejszone jednak o korzyści, które uzyskał on wykonując inne czynności w czasie, w którym wykonywałby wypowiedziane zlecenie).

Mając na uwadze treść przepisu art. 750 k.c., wszystkie poczynione uwagi natury ogólnej pozostają aktualne na gruncie rozważań dotyczących przedmiotowej sprawy. W § 3 umowy z dnia 25 stycznia 2007 roku (zawartej na czas nieokreślony) strony przewidziały możliwość jej rozwiązania w okresie jej trwania z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Jednocześnie pozwany został upoważniony w tej umowie do jej rozwiązania w trybie natychmiastowym w przypadku dwukrotnego, protokółarnego stwierdzenia nienależytego wykonywania obowiązków wynikających z przedmiotowej umowy.

Mając na uwadze ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie stwierdzić należy, iż dokonane przez pozwanego w dniu 14 stycznia 2011 roku wypowiedzenie umowy w trybie natychmiastowym było nieuprawnione, gdyż nie zachodziły ku temu przesłanki opisane w § 3 umowy łączącej strony. Decydujące znaczenie w tym zakresie ma ocena zakresu obowiązków powodowej spółki wynikających z umowy, a opisanych w treści załącznika numer 1 do tej umowy oraz ocena wezwań do należytego wykonywania umowy z dnia 10 stycznia 2011 roku oraz z dnia 14 grudnia 2010 roku.

Wezwanie do należytego wykonywania umowy z dnia 14 grudnia 2010 roku było nieuprawnione, gdyż opisany w nim zakres czynności nie należał do zakresu obowiązków powodowej Spółdzielni wynikających z umowy wiążącej strony. Zgodnie z punktem V załącznika do umowy do obowiązków pracowników powoda w zakresie utrzymania zimowego (wynikających z umowy numer (...)) należało jedynie ręczne odśnieżanie dwóch podjazdów do rampy i samej rampy znajdującej się na terenie oddziału produkcyjnego pozwanego w Ł.. Utrzymanie zimowe pozostałej części terenu należącego do pozwanego było objęte inną umową wiążącą strony przedmiotowego postępowania, a dotyczącą utrzymania zimowego w zakresie odśnieżania mechanicznego, ewentualnie ręcznego w miejscach, gdzie ciężki sprzęt

nie miał dostępu. Z uwagi na powyższe podniesiona w w/w piśmie okoliczność uprawniająca, w ocenie pozwanej Spółki, do natychmiastowego wypowiedzenia umowy powodowi nie miała miejsca.

Nie bez znaczenia dla oceny umowy wiążącej strony w zakresie tych obowiązków był również fakt, iż zastrzeżenia do prawidłowości wykonywania obowiązków przez pracowników Spółdzielni (...) zaczęły pojawiać się w okresie zimowym, w czasie kiedy pozwana Spółka dokonywała rozbudowy jej Oddziału mieszczącego się w Ł. w zakresie dwóch hal produkcyjnych. W tym samym okresie czasu na terenie zakładu pozwanej Spółki były wznoszone tymczasowe namioty i kontenery. Do obowiązków pracowników powoda nie należało wykonywania prac na terenie tych obiektów, one nie były objęte umową wiążącą strony postępowania. Namioty i kontenery były posadowione na terenie, którego dotyczyła druga z umów wiążących strony w zakresie mechanicznego utrzymania zimowego.

Okoliczności podniesione przez pozwanego w wezwaniu do należytego wykonywania umowy z dnia 10 stycznia 2011 roku również nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w toku przedmiotowego postępowania. Jak zostało ustalone przez Sąd, do obowiązków pracowników powoda nie należało wywożenie 200 litrowych beczek z odpadami do magazynu odpadów. Wynika to jednoznacznie z zeznań przesłuchanego w charakterze strony P. powodowej Spółki (...) oraz świadków: A. P., A. C., G. F. i J. P.. Jak wskazał P. K. (1), koszt wykonywania tych prac nie był brany pod uwagę w trakcie kalkulowania wynagrodzenia na potrzeby umowy z pozwanym, w tym – w zakresie ewentualnej konieczności wykonywania tych prac przy pomocy specjalistycznego sprzętu, np. wózków widłowych i konieczności oddelegowania do tych czynności pracowników posiadających odpowiednie uprawnienia. Temat konieczności wywożenia tych beczek pojawił się w późniejszym okresie czasu. W tym zakresie zeznania wszystkich wymienionych powyżej świadków są zgodne.

Nie bez znaczenia dla oceny tej okoliczności był również fakt, że pozwanemu nie udało się wykazać okoliczności przeciwnych do twierdzeń powoda, również w zakresie wywiązywania się z niego z pozostałych obowiązków podniesionych w powyższym wezwaniu. Pozwany nie złożył, pomimo zobowiązania Sądu, kart pracy które na jego żądanie zostały wprowadzone dla kontrolowania pracy pracowników powoda na terenie hal produkcyjnych i magazynowych. Wobec tego Sąd uznał, że karty pracy były każdorazowo podpisywane przez kierowników oddziałów pozwanego, a tym samym przyznali oni należyte wywiązywanie się przez pracowników powoda z ich obowiązków wynikających z umowy wiążącej strony.

Wobec stwierdzenia przez Sąd niezaistnienia przyczyn uprawniających pozwanego do wypowiedzenia umowy łączącej go z powodem w trybie natychmiastowym przewidzianym w § 3 ust. 3 umowy – dalsze rozważania Sądu dotyczące niedochowania innych warunków tego wypowiedzenia, w tym braku protokólnego stwierdzenia nienależytego wykonywania obowiązków powoda – są bezprzedmiotowe dla rozstrzygnięcia w sprawie. Z przyczyn opisanych powyżej Sąd jednak uznał, że A. P. był uprawniony do odbioru i przekazania Zarządowi powoda wypowiedzenia umowy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku zasądając od pozwanego na rzecz powoda całą kwotę dochodzoną w pozwie wraz z odsetkami ustawowymi obliczoną jako wartość 3-miesięcznego wynagrodzenia, jakie uzyskałby powód w razie dalszego wykonywania umowy na rzecz pozwanego i ewentualnego wypowiedzenia umowy w trybie zwykłym (z zachowaniem okresu wypowiedzenia).

Sąd stwierdził przy tym brak podstaw do pomniejszenia kwoty dochodzonej pozwem o kwotę zaoszczędzoną przez Spółdzielnię (...) na skutek niewykonywania umowy w okresie 3-miesięcznym na rzecz pozwanego w kwocie 3.810 zł (kalkulacja powoda k. 397-407). Z uwagi na fakt, iż rozwiązanie umowy w trybie natychmiastowym było niezasadne, gdyż żadna ważna przyczyna ku temu nie zachodziła, pozwana Spółka zobowiązania jest zgodnie z treścią art. 746 § 1 k.c. do naprawienia wyrządzonej powodowi szkody. Ponieważ umowa przewidywała, co do zasady, trzymiesięczny okres wypowiedzenia, przez jej rozwiązanie w trybie natychmiastowym powód poniósł szkodę w postaci utraty korzyści jakie by osiągnął, gdyby do rozwiązania umowy w tym trybie nie doszło. Zgodnie więc z art. 361 § 2 k.c. miał on prawo domagać się naprawienia szkody obejmującej straty jakie poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Nie bez znaczenia dla oceny prawidłowej wysokości odszkodowania należnego powodowi jest treść zeznań P. powodowej Spółdzielni (...). Pracownicy powoda, którzy wykonywali swoje obowiązki na terenie Oddziału Produkcyjnego pozwanego w Ł. byli zatrudnieni na podstawie umów o pracę. Powód nie mógł ich zwolnić, musiał rozdysponować ich osoby do wykonywania obowiązków na terenie innych obiektów, na których usługi wykonywała powodowa Spółdzielnia (...). Powód nie otrzymywał z tego tytułu dodatkowego wynagrodzenia, wobec czego brak było możliwości ewentualnego zaliczenia takiego wynagrodzenia na poczet należności pozwanego w stosunku do powoda.

O odsetkach orzeczono na podstawie przepisu art. 481 § k.c. i zasądzono je od pozwanego na rzecz powoda od dnia otrzymania przez pozwanego wezwania do zapłaty do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c., przewidującym zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwany przegrał proces w całości, a zatem winien jest zwrócić powodowej Spółdzielni poniesione przez nią koszty procesu w postaci: wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 3.600 zł (ustalone zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, opłaty za odpis KRS w kwocie 30 zł oraz ¼ opłaty sądowej od pozwu w kwocie 640,25 zł.

Mając na uwadze fakt, iż zarządzeniem z dnia 7 września 2011 roku, wykonanym w dniu 5 grudnia 2011 roku (k. 17, k. 55) na podstawie art. 79 ust. 1 pkt. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. nr 167, poz. 1398 z późniejszymi zmianami) dokonano zwrotu na rzecz powoda ¾ opłaty sądowej od pozwu w kwocie 1.920,75 zł – w punkcie 3 wyroku Sąd nakazał pobranie od pozwanego (jako przegrywającego przedmiotowy proces w całości) nieuiszczonej części opłaty sądowej od pozwu w powyżej wskazanej kwocie.

Kwota ta została jednak pomniejszona o należne pozwanemu do zwrotu na jego wniosek kwoty w wysokości: 30 zł (opłata od jego zasadnego i uwzględnionego w całości zażalenia z dnia 24 października 2012 roku na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 1 października 2012 roku w sprawie VI Nc 1301/11) i 513 zł (opłata od jego zasadnego i uwzględnionego w całości zażalenia z dnia 13 kwietnia 2015 roku na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 18 marca 2015 roku w sprawie II C 451/14), które podlegały zwrotowi w oparciu o treść przepisu art. 99 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz. U. nr 167, poz. 1398 z późniejszymi zmianami) oraz pomniejszona o nadpłaconą przez niego kwotę w wysokości 7 złotych od zażalenia z dnia 13 kwietnia 2015 roku, która podlegała zwrotowi z urzędu w oparciu o treść przepisu art. 80 ust. 1 powyżej opisanej ustawy.

Wobec powyższego w punkcie 3 wyroku nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – tutejszego Sądu Rejonowego kwotę 1.370,75 zł.

W ocenie Sądu, bliższego wyjaśnienia wymaga także sposób sformułowania sentencji wyroku w jego punkcie 2 i 3 – poprzez dodanie zastrzeżenia o wyegzekwowaniu zasądzonych tam należności w całości (odpowiednio punkt 1) lub w części (odpowiednio punkt 2).

Dokonując takiego sformułowania sentencji wyroku, Sąd meriti oprął się w tym zakresie na treści uchwały Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 1979 roku wydanej w sprawie III CZP 91/78 (publ: OSNC z 1979r., nr 7-8, pozycja 139; również L.) w pełni podzielaając zawarte w tym orzeczeniu argumenty natury merytorycznej.

Kodeks postępowania cywilnego nie reguluje wprost sytuacji, w której do wyegzekwowania świadczenia dochodzonego pozwem doszło już w toku procesu, jednak – na skutek uchylenia orzeczenia pierwotnie wydanego w sprawie – nie istnieje podstawa do jego wyegzekwowania. Skłania to do poszukiwania odpowiedniego rozwiązania w drodze wykładni przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

W następstwie wniesienia sprzeciwu od nakazy zapłaty przez pozwanego w przedmiotowej sprawie – doszło do ponownego „otworzenia się” procesu, w którym wydanie wyroku bynajmniej nie jest zbędne, ponieważ interes strony powodowej, która otrzymała już w drodze przymusowego wykonania nie istniejącego już tytułu dochodzoną należność (uznaną przez sąd za w pełni zasadną), wymaga ochrony poprzez rozstrzygnięcie sprawy w sensie merytorycznym. Inaczej bowiem powodowa Spółdzielnia (...) mogłaby zostać narażona na dochodzenie przez pozwanego zwrotu wyegzekwowanego świadczenia. Nie bez znaczenia dla tej oceny pozostaje również fakt, iż przez cały czas trwania procesu obie jego strony podtrzymywały żądanie merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, a pozwany kwestionował zasadność dochodzonego (i już wyegzekwowanego świadczenia). Powód nie złożył oświadczenia o cofnięciu pozwu, więc w tej sytuacji nie dojdzie do umorzenia postępowania. Oddalenia powództwa w tej sytuacji nie jest jednak zasadne wobec wygaśnięcia roszczenia dochodzonego pozvem. Tylko w sytuacji wydania przez Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie orzeczenia uwzględniającego żądania pozwu, można istniejący stan prawny uważać za zgodny z prawem. Za ugruntowany zarówno w orzecznictwie jak i piśmiennictwie należy uznać pogląd, zgodnie z którym „prawomocne orzeczenie sądowe tworzy tytuł prawny wyłączający przesłanki bezpodstawnego wzbogacenia oraz nienależnego świadczenia”. Takie stanowisko zajęł Sąd Najwyższy w wyroku Izby Cywilnej z dnia 23 czerwca 2003 roku wydanym w sprawie III Ckn 1211/00 (publ. L.), które Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela.

Za wydaniem orzeczenia tej treści przemawiały również względy celowości i ekonomiki postępowania oraz konieczność uniknięcia wikłania stron tego postępowania w kolejne procesy sądowe. Nie bez znaczenia dla oceny tej sytuacji pozostaje fakt, iż obecnie postępowania sądowe trwają dość długo, na wyznaczenie terminu rozprawy strony oczekują minimum kilka miesięcy.

Mając na uwadze powyżej poczynione uwagi, Sąd zasądzając w pierwszym punkcie wyroku całość roszczenia dochodzonego przez powoda wraz z odsetkami ustawowymi zaznaczył, iż roszczenie to zostało już w całości wyegzekwowane, oraz zasądzając w punkcie drugim wyroku koszty postępowania zaznaczył, iż zostały one już wyegzekwowane do kwoty 670,25 zł.

Podejmując decyzję o takim sformułowaniu treści sentencji wyroku Sąd miał na względzie również treść późniejszych orzeczeń Sądu Najwyższego dotyczących kwestii wyegzekwowania należności dochodzonych pozvem w toku procesu, a mianowicie treść Uchwały Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 roku wydanej w sprawie III CZP 119/13 oraz treść Postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2015 roku wydanego w sprawie I CSK 789/14 (publ.: Legalis numer 761233 oraz numer (...)), które jednak zapadły w odmiennych stanach faktycznych i stanowisko zajęte w tych orzeczeniach przez Sąd Najwyższy (obligujący Sąd do oddalenia powództwa w sytuacji, gdy nie doszło do jego cofnięcia na skutek wyegzekwowania roszczenia w toku procesu) nie znajduje zastosowania w przedmiotowej sprawie.

W stanie faktycznym opisanym w pierwszym z tych orzeczeń ustalono, iż dochodzona przed Sądem należność rzeczywiście istniała i była zasadna. Decydujący jednak w tym zakresie był fakt, iż pozwany w toku procesu po jej spełnieniu nie kwestionował jej istnienia, wysokości ani zasady swojej odpowiedzialności. Ta okoliczność nie może pozostawać bez znaczenia dla ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu w danej sprawie. Sytuacja ta była odmienna od stanu faktycznego w przedmiotowym postępowaniu, w którym powód do dnia zamknięcia rozprawy popierał żądanie pozwu w całości wobec jego kwestionowania przez stronę pozwaną w toku całego procesu. W obecnie Sąd meriti, oprócz argumentów podniesionych powyżej (dotyczących ekonomiki procesowej) była to okoliczność, która doprowadziła finalnie do wydania w tej sprawie orzeczenia merytorycznego w postaci uwzględnienia powództwa, a nie jego oddalenia.

Z uwagi na powyżej przedstawione argumenty Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie nie zgadza się również z drugim z powołanych powyżej orzeczeń Sądu Najwyższego. W orzeczeniu tym Sąd Najwyższy obligując Sąd do oddalenia powództwa w sytuacji wyegzekwowania całości roszczenia w toku procesu, nawet w sytuacji kwestionowania przez stronę pozwaną zasadności dochodzonego przez powoda roszczenia. Sąd Najwyższy, obligując do oddalenia powództwa w takiej sytuacji faktycznej (z uwagi na fakt wygaśnięcia roszczenia na skutek jego wyegzekwowania) faktycznie zmusza niejako strony od razu do toczenia drugiego procesu, gdzie przestankowo będzie

badana zasadność roszczenia pierwotnie dochodzonego przez powoda w pierwszym z postępowań tocznych przez strony. Stanowisko to pozostaje w zupełniej sprzeczności z aktualnymi realiami wymiaru sprawiedliwości i rodzi konieczność zbędnego – w ocenie Sądu – i nieuzasadnionego mnożenia procesów sądowych.

Mając na uwadze powyżej orzeczono jak w sentencji.